

[Socialministeren.]

pension. Til pensionister, der opholder sig på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge, foreslås ydet et særligt lommepegebeløb på 3 kr. månedlig. Det er regeringens hensigt at søge det særlige tillæg og det særlige lommepegebeløb indregnet i pensionens grundbeløb og i lommepegebeløbet i henhold til invalide- og folkepensionslovens § 18, stk. 3, for tiden efter 1. april 1964, og der vil i folketingsåret 1963-64 blive fremsat lovforslag herom.

Da det indgår i helhedsløsningen, at der skal gennemføres yderligere forbedringer for lønmodtagerne på arbejdsmarkedet næste år, vil der på den baggrund, som til den tid er skabt for lønmodtagerne, af regeringen blive fremsat lovforslag om de yderligere forbedringer, der i den da foreliggende situation bør gennemføres for pensionisterne.

Endelig foreslås det at forhøje grænsen for almindelig trangsbestemt hjælp efter forsorgsloven, således at forholdet mellem pensionerne og den offentlige hjælp bevares uændret.

Merudgifterne for statskassen som følge af det her fremsatte lovforslag anslås for finansåret 1963-64 at udgøre ca. 33 mill. kr. og for finansåret 1964-65 ca. 42 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om den offentlige sygeforsikring.*

Sygeforsikringsloven foreskriver, at socialministeren i indeværende folketingsår skal optage spørgsmålene om størrelsen af arbejderes og arbejdsgiveres bidrag til dagpengeordningen for lønarbejdere og om størrelsen af dagpengebeløbene.

Loven angiver, at disse bidrag fastsættes således, at de skønnes at dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne, medens resten af udgifterne, d. v. s. $\frac{1}{6}$, afholdes af statskassen. Hvis der er en væsentlig afvigelse fra denne fordeling, skal der fremsættes lovforslag til ændring af bidragenes størrelse. Hvis den senest meddelte gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere afviger væsentligt fra gennemsnitslønnen ved lovens

ikrafttræden 1. april 1961, skal der fremsættes forslag til ændring af dagpengebeløbene.

I den forløbne tid har det vist sig, at bidragene kun dækker ca. $\frac{2}{3}$ af udgifterne, og en forhøjelse af bidragene er derfor nødvendig. Den senest meddelte gennemsnitlige timefortjeneste er 22,8 pct. højere end den, der senest var meddelt ved lovens ikrafttræden, og denne afvigelse er så væsentlig, at den begrundet en forhøjelse af dagpengene.

Lovforslaget går ud på en forhøjelse af dagpengene i forhold til den nævnte stigning i timefortjenesten, d. v. s. at dagpenge til forsørgere forhøjes fra de nugældende 21 kr. til 26 kr., medens dagpengene til ikke-forsørgere over og under 18 år forhøjes fra henholdsvis 16 og 8 kr. til 20 og 10 kr. Endvidere lempes karenstidsreglerne af hensyn til de langvarigt syge således, at dagpenge efterbetales for karenstiden til dem, der er syge i over 4 uger. Svarende til $\frac{5}{6}$ af de udgifter, dagpengeordningen herefter vil medføre, forhøjes bidragene fra arbejdere og arbejdsgivere fra henholdsvis 1,5 og 3 øre pr. time til 2,5 og 5 øre pr. time.

Ændringerne gennemføres etapevis, således at der med det samme bliver tale om nogle rent tekniske ændringer i karenstidsreglerne og i en del andre dagpengeregler, og således at der fra 1. april 1964 foretages en forhøjelse af dagpengene til 23 kr. til forsørgere og henholdsvis 18 og 9 kr. til de to ikke-forsørgergrupper og fra samme dato en forhøjelse af bidragene til 2 og 4 øre pr. time for henholdsvis arbejdere og arbejdsgivere. De øvrige ændringer gennemføres 1. april 1965.

I forhold til de for finansåret 1963-64 anslåede beløb vil statskassens årlige udgift efter de foreslåede ændringer fra 1. april 1964 blive ca. 18 mill. kr., hvilket beløb er ca. 12 mill. kr. mindre end det beløb, der er søgt på forslaget til finanslov for 1963-64.

Ud over revisionen af dagpengereglerne indeholder lovforslaget de bestemmelser, som er nødvendige af hensyn til ordningen af fortsættelsessygekassernes forhold efter den aftale, som blev truffet i efteråret 1962. Herom kan jeg henvise til mine tidligere udtalelser i det høje ting.

Endelig stilles der forslag om en række

[Socialministeren.]

andre ændringer af loven, alle uden økonomiske konsekvenser for statskassen. Det drejer sig dels om konsekvenser af redaktionel karakter af andre love, der er gennemført siden sygeforsikringsloven, dels om administrative og andre ændringer på grundlag af indhentede erfaringer.

Blandt disse ændringer vil jeg særlig fremhæve nogle administrative forenklinger og nogle ændringer af fribefordringsreglerne med henblik på situationer, hvor der har vist sig behov for at tage særligt hensyn til befordringer over lange afstande og til forholdene på fjerntliggende øer.

I øvrigt kan jeg med hensyn til begrundelsen for lovforslaget og dets enkeltheder henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og med denne henvisning skal jeg herved anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Barnsgaard): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.*

Lovforslaget er et led i den helhedsløsning, som regeringen ved fremsættelse af en række lovforslag tilstræber med henblik på gennemførelsen af en sanering af landets økonomi. En sådan helhedsløsning må naturligvis også sikre en rimelig tilbageholdenhed med udbytter og visse andre indkomstformer inden for de selvstændige erhverv. Inden for disse indkomstgrupper, hvor forskellen i indtægt naturligvis kan være betydelig, findes vel også nogle af de bedst aflønnede i samfundet, og ikke mindst disse dele af befolkningen må kunne forstå, at der ikke med nogen vægt vil kunne stilles krav til andre befolkningsgrupper, hvis man ikke selv vil være villig til at acceptere mådeholdets linje.

Lovforslaget tager sigte på en del af den indkomstdannelse, der foregår ved selvstændig erhvervsvirksomhed, nemlig den del af overskuddet i de erhvervsdrivende selskaber, der giver sig udtryk i udlodning af udbytter samt i vederlag og tantiemer til virksomhedernes ledelse. Denne del af indkomstdannelsen er af ikke uvæsentlig betydning for helheden, hvortil kommer, at de virksomheder, som forslaget tager sigte på, gennem højkonjunkturen i de senere år

inden for mange områder har haft betydelige overskud med deraf følgende mulighed for at udlodde øgede udbytter m. v. I det omfang disse muligheder aktualiseres, vil tendensen til opskruning af samfundets indkomstniveau blive yderligere forstærket, og man må i denne forbindelse heller ikke være blind for de psykologisk uheldige virkninger, som øgede udbytter i vore selskaber vil kunne få på et tidspunkt, hvor man må appellere til resignation hos andre befolkningsgrupper.

Regeringen har af disse grunde set med tilfredshed på det af Danmarks nationalbank udfoldede initiativ med henblik på at hindre øgede udbytter inden for bankverdenen og har med glæde bemærket, at nationalbankens henstilling er blevet fulgt af erhvervsbankerne. Det er ligeledes med stor tilfredshed, at regeringen har bemærket, at formændene for nogle af vore store erhvervsorganisationer over for offentligheden har givet udtryk for synspunkter, der ligger på linje med nationalbankens henstilling til bankverdenen, og der er vel grund til at tro, at de pågældende har været talerør for en opfattelse, der finder bred tilslutning inden for organisationernes medlemskreds.

Selv om sådanne henstillinger i ikke ringe udstrækning må antages at blive fulgt, har regeringen dog fundet det påkrævet gennem fremsættelsen af nærværende lovforslag at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at den udbyttepolitik, der må anses for nødvendig for en økonomisk helhedsløsning, sikres gennem en herpå sigtende lovgivning.

Til forslagets enkelte bestemmelser skal jeg ikke knytte mange bemærkninger. Man har søgt at gøre bestemmelserne så enkle som muligt og så fleksible for selskaberne som gør sig. Dette finder bl. a. udtryk i, at der ikke er lagt vægt på de deklarerede udbytteprocenter, men på de udbetalte beløb. Dette muliggør, både for så vidt angår udbytter som vederlag til medlemmer af selskabernes bestyrelse o. lign., at selskaberne vil kunne disponere frit over de ifølge loven tilladte beløb mellem de enkelte aktieklasser og de enkelte selskabsorganer. Den frihed, der på den måde indrømmes virksomheden, forskertser jo ikke lovens formål. Samtidig er det herved opnået, at de selskaber, der i foregående år har udstedt friaktier, hvilket jo har været tilfældet i et ikke ubetydeligt